

INGEZONDEN.

OVERTOLLIGE HAARGROEI IN HET GELAAT BIJ VROUWEN.

Er bestaan hieromtrent twee, naar ik meen, onjuiste opvattingen, die een doelmatige bestrijding van dit euvel in den weg staan. Komt het in meer diffusen vorm voor en ligt het dus, als men epilatiemethodes wil vermijden, voor de hand door scheren de zaak te verhelpen, dan vreest men daardoor den groei te bevorderen. Komt het in den vorm van naevi pilosi voor, dan vreest men zelfs door knippen het ontstaan van melanosarkomen te zullen in de hand werken. Beide opvattingen zijn, voor zoover ik de literatuur ken, onjuist. Wil een onzer huidartsen daarover zijn oordeel kenbaar maken? Bevestigt dat oordeel mijn meening, dan kan daardoor veel leed verminderd worden.

Haarlem, 15 October 1926.

G. C. VAN WALSEM.

KINKHOEST EN VACCIN.

Het zij ons vergund, het aantal mededeelingen over de vaccinbehandeling van kinkhoest nog met één te vermeerderen. Hoewel het aantal gevallen niet heel groot is, zijn onze patiëntjes zoowel wat leeftijd, als wat verdere omstandigheden betreft, toch weer eenigszins anders dan die van vorige berichtgevers. Daarom kan het misschien toch zijn nut hebben het volgende te melden.

Eind Juni kregen wij op de jongenszaal bijna gelijktijdig 6 gevallen van kinkhoest, ons waarschijnlijk gebracht door een kleinen jongen, die al langen tijd bronchitis had, zoodat het begin van zijn kinkhoest ons ontgaan was.

De in het *Ned. Tijdschrift v. Geneeskunde* 1926, I, No. 4 door W. F. ENKLAAR medegedeelde gunstige cijfers over vaccinbehandeling, deden ons besluiten ook onze patiëntjes hiermee te behandelen. Wij gebruikten vaccin van het laboratorium van prof. SPRONCK en HAMBURGER, en volgden over het algemeen nauwkeurig de bijgevoegde gebruiksaanwijzing. Alle hoestende kinderen werden afgezonderd en ingespoten (achtereenvolgens 1000, 2000, 3000, 3000 en 5000 millioen bacillen). Dit waren 12 patiëntjes. De andere kinderen van de jongenszaal, voor zoover zij geen kinkhoest gehad hadden, n.l. 24 patiëntjes, werden als voorbehoeding ingespoten (500, 1000 en 2000 millioen bacillen). Hierbij waren veel kleine jongentjes tusschen 3 en 5 jaar, die tot het laatst met de hoestende jongens hadden gespeeld en die dus wel veel kans hadden de ziekte te krijgen. Geen van hen kreeg kinkhoest. Een enkel kind dat na de eerste voorbehoedende inspuiting ging hoesten, werd verder ingespoten met de geneeskrachtige giften en werd bij de geneeskundig ingespotenen ingedeeld.

Wat betreft de geneeskundig ingespoten kinderen, van dezen waren sommigen in het katarrhale tijdperk, anderen in het begin van het convulsieve tijdperk. Zes van deze kinderen hadden duidelijk kinkhoest. De andere 6 zouden buiten beschouwing moeten blijven, omdat het hier onzeker was, of wij werkelijk met kinkhoest te doen hadden; één van hen bijv. had eens een typische hoestbui, maar het hoesten werd zóó gauw minder, dat wij ons niet konden voorstellen, dat dit inderdaad kinkhoest was. Kweekproeven werden niet gedaan.

Bij alle kinderen met duidelijken kinkhoest bleef de ziekte, als wij dat vergelijken met vorige epidemieën, opmerkelijk licht, en zonder verwickelingen. Geen enkel kind braakte vele malen per dag (meestal niet meer dan 1 of 2 maal, ook op het hoogtepunt der ziekte) en ook het halen kwam minder voor, dan men dat gewoonlijk hoort. Wel werd de ziekte door de inspuitingen niet plotseling afgebroken; van het katarrhale tijdperk kwamen de kinderen ook onder de inspuitingen in het convulsieve tijdperk; maar achteraf beschouwd, is het wel opmerkelijk, dat de dag of dagen na de inspuiting het aantal buien, dat opgeteekend werd, belangrijk gedaald was, bijv. van 6 op 4; van 11 op 8; soms hield die vermindering aan, nooit kwam na de inspuiting vermeerdering van het aantal buien voor. Wij gaven aan alle 6 kinderen nog een zesde inspuiting (van 5000 millioen) en aan 2,

die nog het langst bleven hoesten, nog een zevende. Achteraf beschouwd meenen wij, dat wij die extra-inspuitingen wat vaker hadden moeten geven. Slechts zeer zelden zagen wij een lichte plaatselijke reactie, een enkele maal een lichte temperatuurreactie tot 38°. Bij 4 van de 6 kinderen zouden wij van een zeer duidelijk gunstigen invloed willen spreken, bij 2 was de invloed minder duidelijk.

Onze slotsom is dus, dat ook bij niet-zuigelingen de vaccinothérapie bij kinkhoest aanbeveling verdient.

Zeehospitium Katwijk a/Zee,
October 1926.

N. SPEELMAN.
D. VAN DORP

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiëele verslagen, enz..

Wet op sera en vaccins.

Verleden jaar in Maart heeft de regeering bij de Tweede Kamer aanhangig gemaakt een wetsontwerp houdende bepalingen omtrent de bereiding en aflevering van sera en vaccins en enkele andere geneesmiddelen 1). Die indiening geschiedde toen in dezen vorm, dat de op dit onderwerp betrekking hebbende bepalingen als aanvullingsartikelen werden toegevoegd aan de wet van 1 Juni 1865 regelende de uitoefening der artseneijbereidkunde. In het spoedig daarna verschenen voorloopig verslag 2) werden tal van aanmerkingen op dit wetsvoorstel gemaakt en eigenlijk was er wel geen enkel lid, die het ontwerp verdedigde en het volmaakt er mede eens was. Een der hoofdbezwaren was wel, dat deze wettelijke regeling als toevoeging en aanvulling der verouderde wet op de uitoefening der artseneijbereidkunde werd voorgesteld. Eenigen tijd geleden heeft de tegenwoordige minister van arbeid, enz. dan ook dit ontwerp van zijn voorganger ingetrokken 3) en thans heeft de regeering een nieuw wetsontwerp ingediend om deze aangelegenheid te regelen. Maar nu is een andere weg gevolgd; de zaak wordt niet ondergebracht bij de wet op de uitoefening der artseneijbereidkunde, maar wordt geregeld in een afzonderlijke wet. De voorgestelde wetsartikelen luiden als volgt:

Art. 1. Deze wet verstaat onder „Onzen minister” den minister, belast met de uitvoering dezer wet.

Art. 2. 1. Het is verboden sera en vaccins, bestemd voor gebruik bij den mensch, te bereiden zonder schriftelijke vergunning van Onzen minister.

2. Onze minister kan de vergunning, bedoeld in lid 1 van dit artikel, slechts weigeren in het belang der volksgezondheid bij een met redenen omkleed besluit.

3. Een krachtens dit artikel verleende vergunning is steeds herroepbaar; de herroeping geschiedt uitsluitend in het belang van de volksgezondheid bij een met redenen omkleed besluit van Onzen minister.

Art. 3. Wij kunnen ten aanzien van sera en vaccins, bestemd voor gebruik bij den mensch, bij algemeenen maatregel van bestuur:

1°. regelen stellen voor de bereiding, de deugdelijkheid, de bewaring, het vervoer en de aflevering van en het toezicht op die stoffen;

2°. den invoer verbieden of slechts voorwaardelijk toestaan.

Art. 4. Kosten van onderzoek en toezicht ten behoeve van de naleving der voorschriften, die Wij krachtens art. 3 geven, worden gedragen door hen, die de in dat artikel bedoelde stoffen bereiden, afleveren of invoeren, volgens regels, die Wij bij algemeenen maatregel van bestuur geven.

Art. 5. 1. Op autovaccins is deze wet niet van toepassing.

2. In bijzondere of spoedeisvende gevallen kan Onze minister ontheffing verlenen van eischen, bij of krachtens deze wet gesteld.

1) Zie *Nederl. Tijdschrift voor Geneesk.*, 1925, I, bldz. 1469.

2) Zie *Nederl. Tijdschrift voor Geneesk.*, 1925, I, bldz. 2274.

3) Zie dit *Tijdschrift*, 1926, II, bldz. 1692.